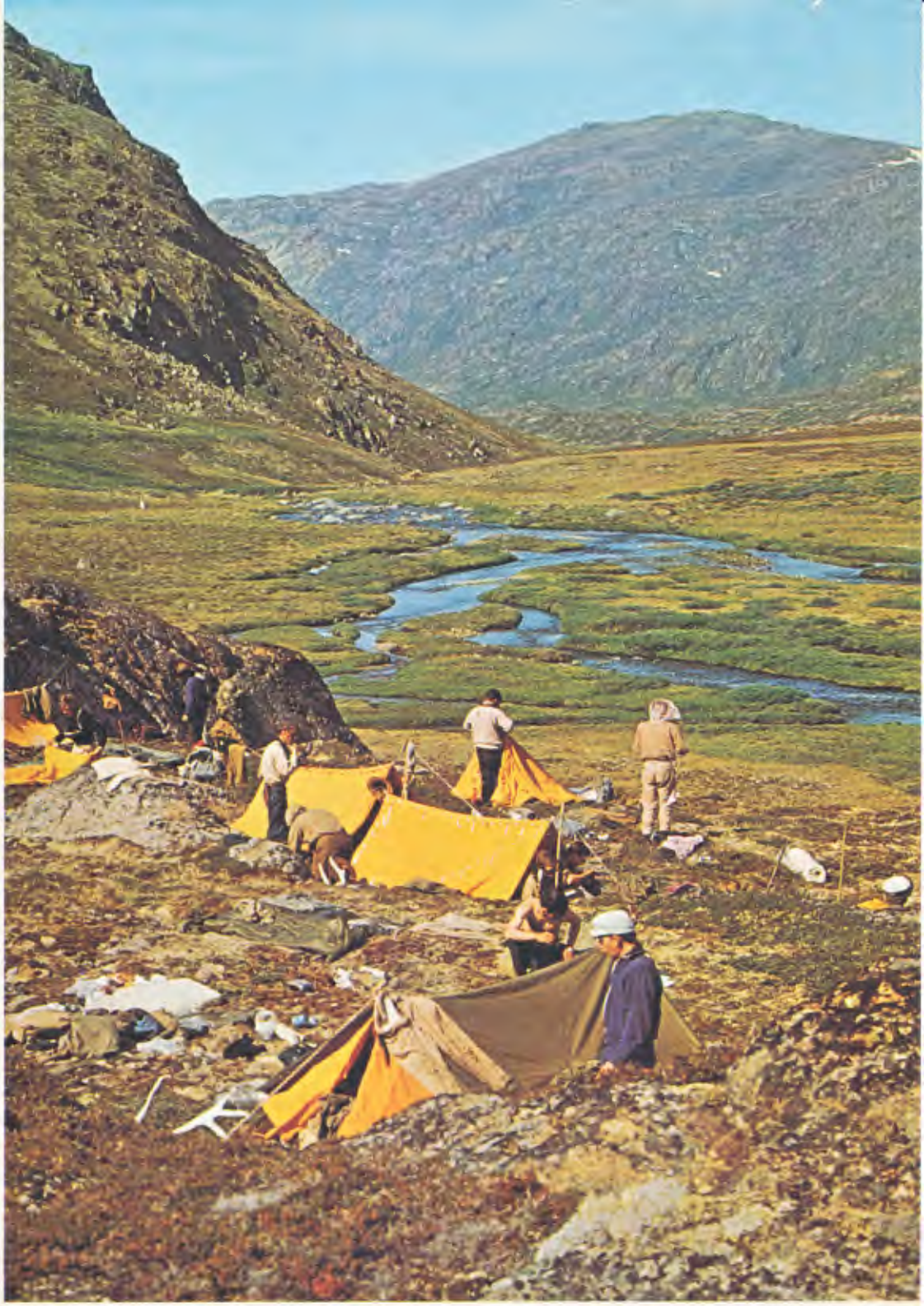

SPEJDERNES MAGASIN

DECEMBER
1967
51. ÅRGANG

9

KULSØ-JUL

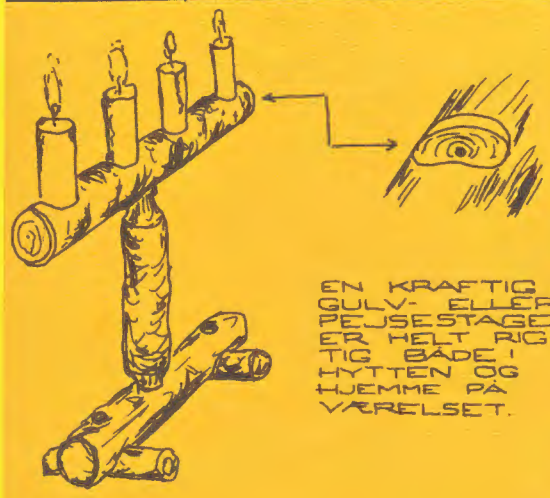

EN KRAFTIG GULV- ELLER PEJSESTAGE ER HELT RIGTIG BÅDE I HYTTEN OG HJEMME PÅ VÆRELSET.

BORER MAN FOR MED ET "SØMBOR", KAN EN GREN GØRE DET UD FOR EN LYSEKRONE.

EN "MINI"-SPEJDERFLAMME ER GOD SOM LYSTRÆ.

HVAD MED EN "JULEBUK".

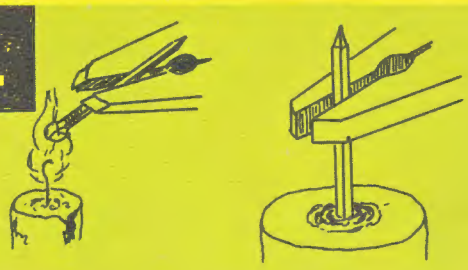

AT SÆTTE ET SØM I ENDEN AF ET LYS, ER ENKELT OG LIGETIL. BRUG "DYKKERE". DE ER NEMME AT SMELTE NED I STEARINET.

NYTÅRSTUREN TIL PATRULJEHYTTEN FOREGÅR PÅ SKI I VINTERMØRKET VED SKÆRET AF BLUSSENDE FAKLER.

OKSETALG ER BILLIGT. SMELT DET I EN GRYDE (UDENDØRS!!)

EN STRIMMEL HESSIAN SÆTTES FAST PÅ EN PIND MED TEGNESTIFTER.

DYP I GRYDEN!

RUL OP OM PINDEN OG SÆT FAST MED KNAPPENÅLE.

TIL SKØJTEAFTENEN PÅ SKOVSØEN SAMMEN MED PIGESPEJDERNE ER DEN BLANKFEJEDE ISBANE FESTLIGT OPLYST MED KULSØBLUS.

HESSIAN RIVES I STRIMLER OG RULLES SAMMEN. SÆT FAST MED KNAPPENÅLE

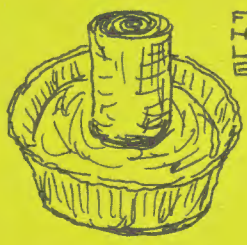

FLYDENDE TALG HÆLDES OP I LEVERPOSTEJBAKKER MED RULLERNE.

BRÆNDETID: 2-4 TIMER

Forsidebilledet:

Fra Katángut ekspeditionen.
Foto: Torkel Stentorp.

SPEJDERNES MAGASIN
Udgivet af Det Danske Spejderkorps

Ansvarshavende redaktør
Fuldmægtig Axel Skylv
Udsigten 18, 2820 Gentofte
Tlf. 01 33 (GE) 2719

Ekspedition af korpsets blade
Korpskontoret
Frydendalsvej 32, 1809 København V
Tlf. (01) 31 36 66

Indhold:

KULSØ – jul	162
I Jamboreen (fortsat beretning fra sidste nummer)	163
Katángut ekspeditionen	166
Vi syr en køjesæk (Skovmænd)	168
Pyntegrønt og juletræer (En skovriders dagbog)	170
Patruljeførere i Kulsø i efterårsferien	172
Opfinderklubben	173
Jungle nyt	174
Spejder Tidende	176
Skibskender – nyt duelighedstegn for søspejdere	178
Fortegnelse over korpsets bøger	178
Æressiden	179
Korpslotteri 1968	179
Der er »go« i depotet Teen 67 udstillingen i Forum	180

Trykt i Clemenstrykkeriet, Århus

12TH WORLD JAMBOREE
AUGUST 1ST-9TH. 1967

I JAMBOREEN

Vi fortsætter beretningen fra sidste nr.

TEKST OG FOTOS: LEIF PALTORP

Ud på eftermiddagen den 31. juli nåede vi den store nationalpark, Farragut State Park, hvor den XII. Verdensjamboree skulle afholdes. På ganske kort tid var hele holdet fordelt til de subcamps, hvor de skulle opholde sig de næste 10 dage. Danskerne boede i underlejren Ermelunden, Gödöllö, Bad Ischl og Nigara on the Lake – alle navne på steder, hvor der tidligere har været afholdt verdensjamboreer. Staben skulle bo i vejsiden ved Friendship Boulevard, hvor alle stabshovedkvartererne var placeret. Så blev der indrettet og etableret for alle pengene. Rafter og stammer blev skaffet, og portalerne rejste sig. Det er ikke for meget sagt, at danskernes portaler imponerede adskillige – om ikke af anden grund, så fordi der var anvendt et hav af rafter, hvor de så end havde skaffet dem fra!

Og så tog begivenhederne fart. Åbningsceremonien var helt fantastisk. På den store arena, der kunne rumme 50.000 tilskuere, udspilledes et show, der kun overgås af de helt store forestillinger i Hollywood. Indmarchen af de ca. 15.000 spejdere foregik med en præcision, man ikke har set magen til. Lyd, lys og farver, skiftende tableauer visende glimt fra tidligere jamboreer skiftede med optrin, taler, sange og lysbilleder, og feststemningen kulminerede, da flere hundrede garanteret vaskeægte indianere dansede en vild og inciterende dans for at påkalde torden-og-lyn guderne. Det lykkedes til fuldkommenhed, idet dette var signalet til et festfyrværkeri, som ingen dansk nogensinde har set magen til. Tivoli kan gå hjem og lægge sig .Det syntes ingen ende at ville tage, men sluttede dog med Jamboreens motto »For Friendship« i kæmpemæssige ildbogstaver oppe på bjergsiden mod den natsorte himmel. Et perfekt punktum på en enestående åbningsceremoni.

Så begyndte »hverdagen« i lejren, hvor store og små begivenheder vekslede ustandselig. Hvad er forresten en begivenhed? Er det mon ikke dette, at så mange drenge fra over hundrede nationer af helt forskellig indstilling til mange ting, race, religion, osv. kan blive venner i ordets egentligste forstand. Der blev snakket, diskuteret, byttet mærker, man spiste hinandens mad, hørte hinandens skikke, fortalte og lyttede, holdt lejrbål sammen, både store med hele subcampen, med gæstetroppe og de små, hyggelige, intime patruljelejrbål, hvor man rigtig har mulighed for at lære hinanden at kende.

Madlavningen i lejren var intet problem. Der blev fyret med trækul på små fikse grills. Næsten al mad var »ready for use« i halvfabrikata eller nemt at gå til. Det skulle ikke tage lang tid – der skulle bruges meget mere tid til at lære andre spejdere at kende – For Friendship.

»The Wide Game«, som blev lanceret ved Jamboreen i Grækenland i 1963, blev gentaget her med lige så stor succes. Hver spejder fik et kort med et bogstav på. I løbet af ganske kort tid, skulle han så skaffe sig 9 kammerater – men vel at mærke fra et andet land og en anden subcamp – med andre bogstaver, der tilsammen dannede ordet »Friendship«. Dette satte gang i bekendtskaberne. Et fantastisk

syn, når 15.000 mand på een gang starter på sådan en opgave!

Fine folk kom på besøg. 2. Jamboreetrop var heldig at få Lady Baden Powell, enke efter vor bevægelses stifter, til middag en aften. Både 1. og 4. trop havde besøg af den berømte astronaut Scott Carpenter. Vor gode gamle ven Bill Hillcourt – der faktisk er dansker og hedder Vilhelm Bjerregård – aflagde besøg i de danske troppe. Ved et af de store subcamplejrbål kom USA's vicepræsident Hubert Humphrey på besøg. Han sagde nogle pæne ord og hyggede sig gevaldigt, det var tydeligt.

Jamboreen lå ved bredden af den smukke Lake O'reille. Her i den dybblå sø var der mange muligheder for aktiviteter. Naturligvis kunne man bade. Efter en bestemt plan og under udfoldelse af de mest effektive sikkerhedsforanstaltninger, der endnu er set, badede spejderne på skift. Det var også påkrævet, dels på grund af varmen, 40 grader om dagen, og dels på grund af støvet, der som mel trængte ind overalt. Der var kanosejlads, der var fiskeri. Et afspærret område af søen indeholdt efter sigende 20.000 ørreder, der udelukkende stod og ventede på at blive fanget. Det lykkedes vistnok også for nogle.

Et kæmpetelt rummede en stor international udstilling, hvor mange nationer viste det bedste, deres lande formår i retning af husflid og kunsthåndværk. En frimærkeudstilling manglede naturligvis heller ikke. Andre store telte rummede lejrens udsalg, hvor man – i hvert fald de første 2 dage – kunne købe næsten alt. Desværre havde man ikke disponeret rigtigt med hensyn til drengenes købekraft. I hvert fald udsolgtes meget hurtigt alt det, der var interesse for. En barbersalon manglede heller ikke – vi var da i Amerika.

»Skill-O-Rama« var navnet på en helt særpræget forestilling .På et stort område var lavet en slags markedsplads, hvor alt skete – og på een gang. I små rum viste spejdere fra næsten alle nationer de mest utrolige ting. Man kunne smage på de særeste retter, drikke argentinsk Mattee, se handicrafts i læder, metal, ler, træ, tovværk og meget andet. Man kunne prøve en af de to store hængebroer, man kunne forsøge at drikke Coca-Cola i frømandsudstyr UNDER vandet, man kunne beundre de optrædende på en af de 3–4 estrader, der var opstillet, og som viste særprægede sange og danse fra alverdens folkeslag – som regel meget eksotiske. Et orgie af farver og fest, af aktivitet og opfindsomhed. Et marked af de mest internationale dimensioner, verden endnu har set.

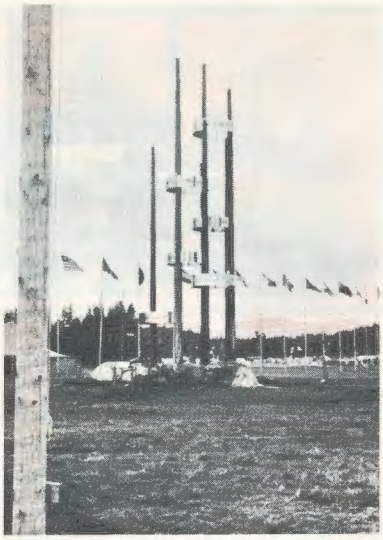

Jamboreens vartegn: For Friendship på mange sprog

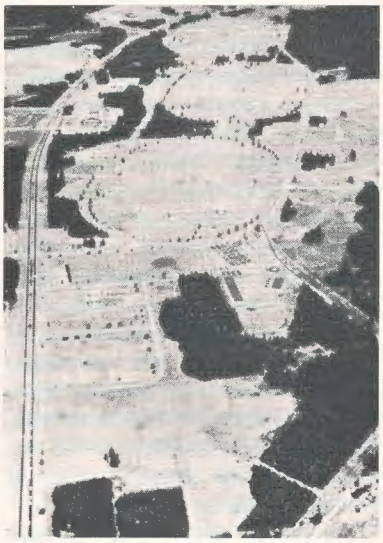

En del af lejren set fra en helikopter

Overalt stod imponerende totempæle

Rodeo er et specielt amerikansk fænomen. En blanding af sport og cirkus. Svært at sige, hvad der er mest af. Vi fik også lejlighed til at overvære sådan en forestilling. I 50 busser blev halvdelen af lejren kørt til Idaho's rodeoplads.. En imponerende vognrække eskorteret af en masse politibiler.

Og hvad så vi så? Et stort optrin med en masse yndige »Indianer«-piger, statens Cowgirl-dronning og -prinsesser i forrygende ridt, selveste Batman og Robin i fuldt ornat i halsbrækkende ridt, en klovn, der ustandselig bragte sig selv i livsfare, uforfærdede vaskeægte cowboys, der indfangede små søde kalve med lasso og bandt benene sammen på dem på forbløffende kort tid, andre lige så modige cowboys, der forsøgte at holde balancen på vilde heste – og så de helt modige, der forsøgte at holde sig længst muligt på ryggen af store, vilde og voldsomme tyre, der slet ikke syntes om at have en mand på ryggen. Der blev spjættet ikke så lidt med benene – af begge parter under denne helt usædvanlige forestilling.

Den halvdel, der kom efter, så nøjagtig den samme forestilling. Om aftenen blev hele lejren bespist på fornem vis. Man kunne vælge mellem et stort stykke pragtfuld laks eller en kæmpeluns spidstegt oksekød. Denne bespisning kaldtes »Chuck Wagon Barbeque« – en slags efterligning af det, de indvandrede kolonister for ikke så forfærdelig mange år siden spiste ved deres festmåltider.

Dagene gik i kæmpelejren. Nye venskaber blev stiftet, navne og adresser blev noteret, nye begiven-

heder, flere ting blev »swoppet«, som er betegnelsen på den specielle jamboree-mærke-bytning. Adskillige begyndte at blive ukendelige for deres førere – vi måtte se at komme videre.

Den 10. august tidligt om morgenen rullede igen 5 store, gode busser afsted med det danske hold. Første stop var byen Spokane i staten Washington. Her var en hel lang fridag beredt for holdet. Man kunne nu bruge de sidste penge – hvis de ikke var brugt – kun skulle man stille om aftenen på et aftalt sted for at drage videre. Åbenbart var ikke alle penge brugt, for bagagen omfattede adskillige par cowboystøvler, cowboyhatte, indianertæpper, grammofonplader, transistorradioer, Walki-Talkies, osv., da vi igen skulle afsted.

Farvel til Verdensjamboreen, farvel til staten Washington og goddag eller rettere godnat til staten Oregon, som vi kørte ind i midt om natten. Ned gennem et meget smukt landskab langs den store Columbia River til byen Eugene, som blev nået efter et par punkteringer næste morgen.

Igen stod en lang række flinke værtsfolk parat til at modtage spejderne, som blev indkvarteret 2 og 2 i spejderhjem. En række arrangementer var forberedt til vor ære, bl.a. afholdtes i en nærliggende by, Junction City, Scandinavian Week, hvortil vore færøske

En af underlejrene hed ERMELUNDEN

Der var ideelle badeforhold

Astronauten Scott Carpenter bydes velkommen i 4. Jamboreetrop

På en af hovedgaderne lå stabskvartererne, bl.a. det danske

Jamaica-spejder i snak med en vesttysk kammerat

Nigeria optrådte i »nationaldragter«

Inderne bar lysblå turbans

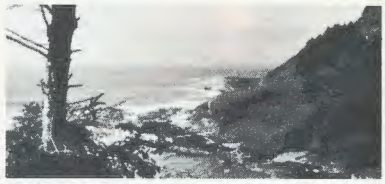

Stillehavet set fra Oregons klippekyst

Det er svært at holde balancen på ryggen af en vild tyr

spejderkammerater drog og deltog med liv og lyst i festlighederne. Andre var på heldagsudflugter med madkurve og så den smukke omegn og det mægtige Stillehav. Desværre var hele kysten ved The Pacific Ocean dækket af tåge, men hist og her fik man dog et godt indtryk af dette store hav, hvor den nærmeste kyst er Japan. Nogle interessante grotter, Sea Lion Caves, hvor en masse søløver tilsyneladende tilbragte deres middagshvil, blev flittigt besøgt af spejderne. Timerne gik hurtigt i det gode selskab, og busserne blev igen bemandet.

Igen kørte holdet natten igennem. Denne gang mod Californien, nærmere betegnet tilbage til Oakland lufthavn ved San Francisco, hvor vort store elegante jetfly stod parat til os. Vore talrige venner fra vor ankomst til Amerika var mødt frem for at ønske os god rejse hjem. Mon ikke, der var mange, der gerne var blevet et par dage eller flere i Gods Own Country? Men den gik ikke! Skoler og arbejdspladser ventede utålmodigt på os.

Desværre var alt dækket af skyer på hjemturen, ganske vist også et flot syn med disse bølgende vattæpper i skønne farver, men alligevel ... Igen brugte vi kun 10½ time til den enorme afstand – kl. lidt i 8 mandag morgen den 14. august satte piloten de store hjul sikkert og blidt på cementen i Kastrup – vi var tilbage på dansk jord, en helt utrolig oplevelse rigere.

Leif Paltorp.

»Katángut« ekspeditionen

Korpsets roverekspedition til Grønland – drømmen der blev til virkelighed ...

Spændende beretninger om eventyrlige ekspeditioner til fjerne øde egne hører vist til de fleste drenges kæreste læsning. Ekspeditionsfortællingerne smitter, og de bli'r for mange til en drøm om engang at komme med på en ekspedition i øde, ufarbare områder. – For de rovere, der deltog i korpsets »Katangut«-ekspedition, blev drømmen til virkelighed.

Det blev mere og mere spændende efterhånden som vi gennem de sidste måneders træning og forberedelser kom afrejsedagen nærmere, og så oprandt endelig den dag, da ekspeditionsholdet mødtes i Københavns Lufthavn for at gå ombord i flyet til Grønland. – Den store polarforsker Grev Eigil Knuth var mødt op ved afrejsen for at puste lidt af den gode gamle ekspeditionsånd i de i forvejen så forventningsfulde ekspeditionsdeltagere, og så gik det omsider afsted i flere tusind meters højde over Atlanterhavet med kurs mod bjergområderne nord for polarcirklen i Danmarks nordligste amt.

Der var højt humør i maskinen, og det var da også en ren svir at vinde mange hundrede kilometer frem i timen med rygsækkene stuvet godt af vejen i bagagerummet, mens vi sad mageligt tilbagelænet og lod maden servere for os. – Men det var jo ingen turistrejse vi havde forberedt os på, og kort tid efter landingen i Sdr. Strømfjord, hvor de grønlandske deltagere sluttede sig til ekspeditionen, kravlede vi ombord i tre amerikanske landgangsfartøjer for med skum for bov at sejle 30 km ned ad Sdr. Strømfjorden. – En forrygende start med travlhed ombord i de lette fartøjer, der gyngede i den høje sø, og store vandkaskader slog ind over os, mens vi fordelte udrustning og proviant i de i forvejen godt tunge rygsække. – Efter godt et par timers sejlads satte landgangsfartøjerne næsen på land, og i den lyse grønlandske sommernat gik vi i land, kun 16 timer efter vi havde forladt København. – Landgangsbådene gav et afskedstut i hornet og sejlede tilbage, og hermed var vor sidste forbindelse med civilisationen afbrudt for mange dage. Foran lå flere dages vandring gennem den storslåede arktiske natur.

Ekspeditionsholdet bestod af 8 klaner med 11 rovere i hver, og i de følgende dage trængte klanerne sig vej indover ad forskellige ruter. – Det er selvfølgelig klart, at farten og bekvemmelighederne fra flyvemaskinen kunne vi ikke få med i vildmarken, men humøret beholdt vi. Det er såmænd også som om en kilometer får større værdi for en, når man må slide lidt for den. Alle ekspeditionsdeltagerne havde jo, takket være træningsprogrammet, en fin form, og vi klarede en gennemsnitsfart på et par kilometer i timen. Ruterne gik gennem en pragtfuld bjergnatur med op- og nedstigninger over høje fjeldkamme, langs store søer og over brusende elve. Foruden vildrener, ræve og sneharer, var der utrolige mængder myg og små stikkende fluer, så vi fik god brug for de myggenet, vi havde syet til spejderhatten. Ekspeditionsdeltagerne havde også forskellige videnskabelige specialer at arbejde med undervejs, men der blev da også tid til at fange laks og fjeldørred som supplement til den medbragte proviant. – Under fjeldvandringen var vi ganske vist uden forbindelse med omverdenen, men til gengæld havde alle klaner forbindelse med hinanden hver time over det transportable radionet, som klanernes radiomænd medbragte. Efter de første 3 dages vandring samledes alle klanerne i en lejr i Itivneqdalen ved fjorden Maligiaq, hvor ekspeditionens trofaste skib »Eli Knudsen« ventede med nye forsyninger.

Grønland er et dejligt land, meget storslået og smukt, men det er også et land, hvor afstandene er meget store. Vejret var skiftende med stegende sol, silende regn og klamme tåger, der vanskeliggjorde orienteringen, men både store afstande og skiftende vejr havde vi jo forberedt os på, og helt planmæssigt nåede vi omsider frem til den første lille grønlandske boplads, udstedet Sarfanguaq. I mange dage og nætter havde folkene i Sarfanguaq holdt vagt på bjergtoppene og spejdet ind over de store vidder efter ekspeditionen, og det blev et aldeles forrygende og dejligt møde vi fik med vore grønlandske landsmænd. Der bor kun henved 30 fanger- og fiskerfamilier i Sarfanguaq, og vi havde dem alle til middag i ekspeditionens lejr. En herlig festmiddag med taler og sang i strålende sol, og bagefter var vi alle til kaffemik i de gæstfrie Sarfanguaqboeres huse og hytter.

Fra Sarfanguaq gik ekspeditionens sidste to dagsmarcher gennem høje fjelde til Sisimiut, det grønlandske navn for Holsteinsborg, der er en af Grønlands største byer. 2.500 mennesker bor der i Holsteinsborg, og de fleste var forsamlet på byens torv ved den gamle kirke, hvor ekspeditionen fik en hjertelig velkomst med taler af borgmesteren, handelschefen og mange flere. Bagefter blev alle ekspeditionens rovere inviteret til spisning i private hjem i byen. – At sidde i festligt lag mellem gæstfrie landsmænd ved et veldækket bord efter mange dage i vildmarken, det er lykke.

Det er klart, at ekspeditionsdeltagerne gjorde sit til at sætte byen på den anden ende i de følgende dage. For børnene fik vi arrangeret en stor børnematine med lege og konkurrencer, hvor der uddeltes ekspeditionsbomærker som præmier. Byens gamle på alderdomshjemmet blev underholdt af et roverkor, og for de unge lavede vi dansemik i forsamlingshuset, hvor ekspeditionens eget poporkester »the Quivitoks« larmede sammen med et grønlandsk orkester. – Ekspeditionens lejr lå ved »spejdersøen« i byens udkant, hvor Holsteinsborgspejderne har en pragtfuld hytte. Holsteinsborg trop havde rejst en stor teepee på lejrpladsen, og under hele opholdet i byen holdt patruljer fra troppen vagt i roverlejren, så de frække hunde, der om sommeren strejfer

halvvilde rundt i byen ikke fik lov at forvolde skade i ekspeditionens lejr. Men ekspeditionen lavede skam også noget, som byen vil have glæde af i de kommende år. Som en gave til byen gravede vi en 300 m lang afvandingskanal i et vådt og sumpet område, hvor Holsteinsborgs nye idrætsanlæg skal ligge. Hver rover arbejdede 4–5 timer hver dag i 5 dage. Så var opgaven løst, og man kan nu gå videre med bulldozere og gravemaskiner, så Holsteinsborgs børn og unge forhåbentlig i løbet af få år vil få en god og hårdt tiltrængt sportsplads.

Dagene i Holsteinsborg sluttede med en stor byfest, hvorunder store mængder grønlænderkage blev sat til livs. I en hård kamp mod Holsteinsborg idrætsforening reddede ekspeditionens fodboldhold sig en sæk på 11–1, og festdagen sluttede med lejrbål i ekspeditionens lejr. – Næste aften rejste roverne afsted fra Holsteinsborg med det store grønlandsskib »Umanak«. Afskeden med vore nye venner i Holsteinsborg blev svær, og da vi gled bort fra byen ud på fjorden lød byens sidste hilsen til ekspeditionen fra det yderste klippeskær. Tre store brag, selveste »kongesalutten«.

Men ekspeditionen var ikke slut endnu. Efter en dejlig sejltur op gennem Sdr. Strømfjord etableredes en standlejr ved Lake Ferguson. – Vi holdt endnu en børnematine, dennegang for de børn, der bor på den nærliggende amerikanske base, »a day as scout« kaldte vi det, og de små nye spejderkammerater fik lov at bage snobrød og en masse andet skægt. Om aftenen havde vi basens voksne personale til lejrbål. – Hver klan drog fra standlejren på flerdagshejk op til kanten af indlandsisen, og en enkelt klan nåede gennem Ørkendalen frem til et sted hvor det var muligt at komme op på selve iskappen. – Dagen før vi skulle rejse hjem, prøvede en del ekspeditionsdeltagere deres gode træningstilstand på det amerikanske terrænløb »the Ice Cap Race«, en tur på godt 30 km fra basen til iskanten og tilbage. Løbets rekordindehaver var en amerikansk ter-

rænsportsmester, der havde klaret løbet på 2 timer og 52 minutter, men han havde også måttet ligge i ilttelt i tre timer efter præstationen. – Men ekspeditionsdeltagernes gode form kom rigtigt til udtryk, da 5 rovere slog den amerikanske rekord, bedste rover med tiden 2 timer og 39 minutter, og så kunne roverne klare sig med en kop chokolademælk efter løbet. – Vi nåede også at gennemfotografere og aftegne en gammel bopladsruin til nationalmuseet, inden vi sagde farvel til vore grønlandske kammerater, for efter tre ugers spændende og eventyrlige oplevelser at flyve hjemover.

Formålet med ekspeditionen var i første række at yde et bidrag til en voksende gensidig kontakt og forståelse i forholdet mellem Grønland og Danmark. Vi fik både oplevet den grønladske natur, og vi fik mange gode grønlandske venner i Sarfanguaq og Holsteinsborg, så vi kan roligt sige, at ekspeditionen lykkedes. Men »katangut«-ekspeditionen var jo kun et pionerarrangement, som har bevist, at det kan lade sig gøre at tage på sommerlejr i Grønland. – I de kommende år vil forhåbentlig mange flere spejderlejre og -ekspeditioner blive gennemført i vor store pragtfulde landsdel mod nord.

jørgen weirsøe

SKOVMÆND

VI SYR EN KØJESÆK

TEKST OG
TEGNINGER: HERKULES

Een af vore kendte forfattere har på sit hus en nydelig vejrhane, som han egenhændigt har fremstillet. Når uforstående gæster undrende spørger, om det dog kan betale sig at bruge tid og kræfter på at lave sådan et stykke husflidsarbejde, som en fagmand kunne klare langt lettere og til en overkommelig pris, svarer vor forfatterven hånligt: »Her i huset bruger vi ikke købehaner!«.

Sådan har den rigtige skovmand det også – han køber aldrig det materiel, som han med megen møje og besvær selv kan fremstille.

Før landsskovmandsturneringen 1965 skulle de deltagende skovmænd lave et pakstativ. En meget stor del af disse pakstativer er stadig i brug; skovmændene opdagede, hvor gode de i virkeligheden er – og så er der jo altså det her med, at det er noget, man selv har lavet.

Til pakstativet – og da også til mangfoldige andre formål – er et par køjesække uundværlige. Og de er slet ikke svære at lave.

Fig. 2

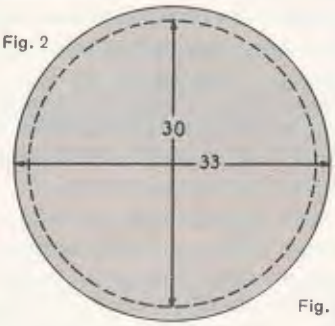

Fig. 1

Størrelsen kan man naturligvis lave, som man selv ønsker. Efterfølgende beskrivelser giver – med lidt held – en køjesæk med færdigmålene: højde 70 cm, diameter 30 cm.

Ønskes andre mål, udregnes forholdet mellem bundens diameter og sækkens omkreds efter formlen: omkreds = diameter × 3,14. Husk tillæg til sømme og overlapning.

Af materialer skal vi bruge et stykke svært sejldug (nr. 8), garn, sejlnål (f.eks. nr. 14), voks, lidt tovværk og eventuelt sejlhandsker og sejlkrog.

Herudover bliver der brug for et stykke hefteplaster – det kommer i anvendelse, når du om lidt stikker nålen gennem venstre hånds pegefinger.

Sejldugen skæres som vist på tegningen: et rektangulært stykke på 100×76 cm (fig. 1) og et cirkulært med en diameter på 33 cm (fig. 2). De stiplede linier angiver ombøjninger til sømme – tegn dem på sejldugen med et stykke skrædderkridt eller farvekridt. Tegn også streger til at sy efter, hvor der er vist punktering.

Først sys køjesækkens overkant, idet sejldugen foldes som vist på fig. 3. Det vil lette syningen, hvis den ombøjede kant ries med et par lange sting. Til syningen benyttes overalt dobbelt tråd, som vokses efter at nålen er trådet. På fig. 3 ses, hvordan nålen stikkes igennem dugen og op gennem kanten et lille stykke inde på denne. Det er en behagelighed at have

en sejlhandske til at presse nålen igennem med. Vi trækker garnet til, og enden stikkes ind under kanten (se fig 4). Så fortsætter vi med næste sting og bliver ved på samme måde til sømmen er færdig. Et par sting inde kan man hugge sejlkrogen i og gøre den fast, så går det meget lettere at sy resten (fig 5). Så kan vi gå igang med at sy selve sækken sammen. Det gøres bedst med en dobbelt søm, idet der foldes som vist på fig. 6. Selve syningen foregår fuldstændig som ved syningen af overkanten. En dobbelt søm er stærk, og øver man sig lidt, ser den også vældig pæn ud. Ældre tiders sømænd samlede ofte sækken af syv stykker sejldug, symboliserende de syv have, og på sådan en sæk fremtræder dobbeltsømmene som en stilfærdig dekoration.

Det næste bliver sækkens bund. Fold dugen som vist på fig. 7 – indersiden af sækken er krænget ud – og hæft bunden til sækken med fire sting med lige stor afstand. Nu sys rund søm, som ganske enkelt består i, at man hele tiden stikker nålen ind fra samme side og ud på den anden, således at garnet kommer til at ligge over begge kanter. Vi bruger stadigvæk sejlhandsker og sejlkrog. Når syningen er nået helt rundt, krænges sækken, og bunden er for så vidt færdig. Vil man gøre det helt rigtigt, syr man imidlertid en tovværksring på. Lav en kordelstrop af tovværkstykkelse passende til sækkens størrelse, i dette tilfælde ¾ – 1" treslået hampline. Hæft først kordelstroppen til bunden med fire sting med lige stor afstand. Syningen foregår på den måde, at nålen stikkes ind under den øverste kordel i ringen og ud gennem sækkens kant. Garnet må ikke sys fast i tovværket, men gå frit mellem to kordeler, således at det følger kordelerne (se fig. 8). Denne metode til sammensyning af tovværk og dug kaldes ligning.

Nu har vi kun tilbage at lave hullerne til snørelukningen. Lettest slås hullerne med huggepibe, men i mangel heraf klippes de. Ti huller vil være passende, og de slås naturligvis med lige stor afstand. Derefter laver vi ti små kordelstropper af tynd line. Forholdet mellem størrelsen af hul og kordelstrop skal være sådan, at dugen går 2 – 3 mm inden for kordelstroppen hele vejen rundt. Så sys kordelstroppen fast, idet nålen stikkes ind gennem dugen lidt udenfor stroppen, hvorefter den føres op gennem hullet (fig. 9). Stingene lægges tæt mod hinanden med dobbelt vokset garn, og når vi er nået hele vejen rundt sluttes ved at lade garnet gå under 4 – 5 sting i yderkanten.

Endelig sættes snøre i til lukke – bindes med teltposeknob – og din køjesæk er færdig.

Og det er – vel at mærke – ikke nogen »købesæk«.

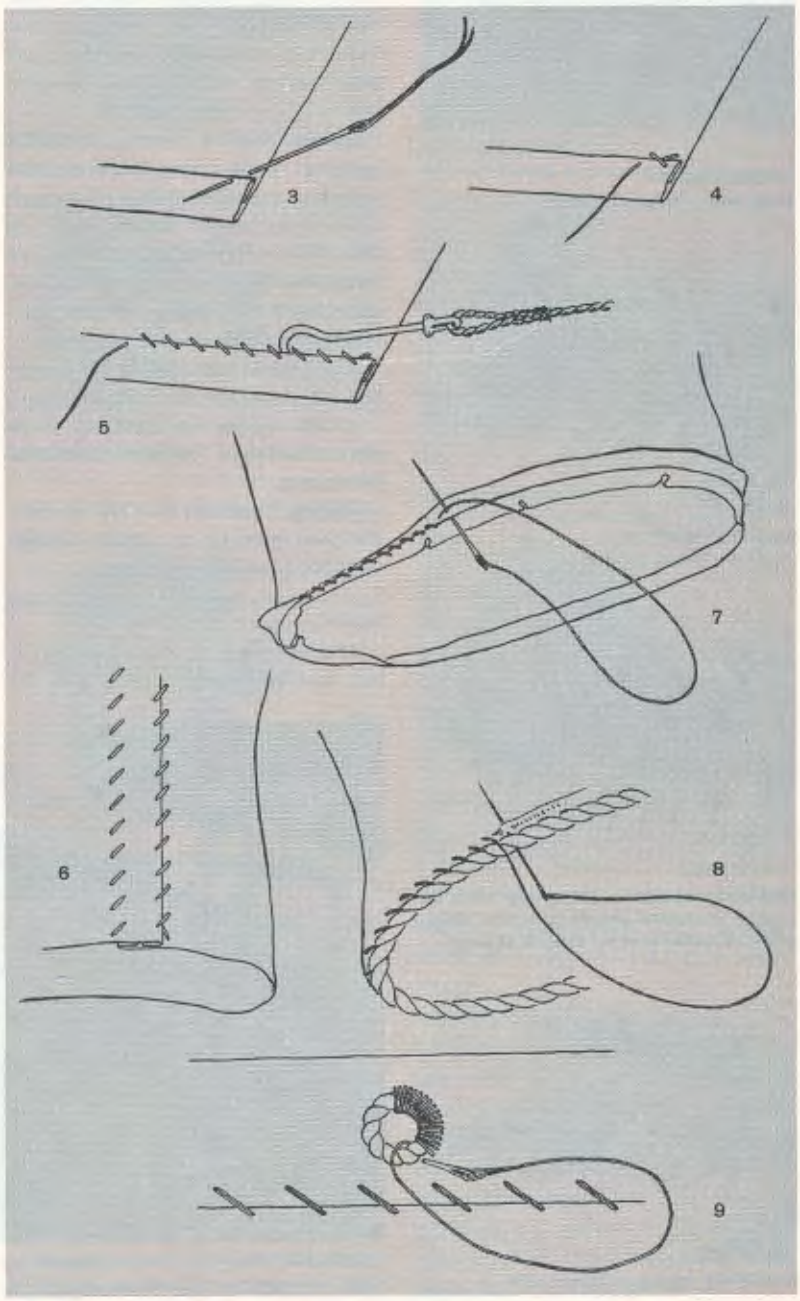

OM PYNTEGRØNT OG JULETRÆER

DOUGLASGRAN:
bløde nåle – spidse knopper

NORDMANNSGRAN:
»fyldige«, halvrunde skud

GRANDIS: »skilning« – ulige lange nåle. De øverste har normal længde (som alm. Ædelgran), de underste er ca. dobbelt så lange

RØDGRAN: smalle, stikkende nåle

I lørdags mødte jeg en familie, der var »ude at gå tur i skoven«. Det har jeg normalt ikke noget imod – tværtimod glæder det mig, når der en sjælden gang er nogen, der vover sig mere end ti meter væk fra bilen og kaffebordet i vejkanten.

Denne familie havde imidlertid »plukket nogle grene«, som de selv udtrykte sig. Det har jeg normalt heller ikke noget imod, men jeg standsede alligevel, fordi alle fem familiemedlemmer var så belæssede med grangrene, at de nærmest lignede omvandrende træer.

Jeg præsenterede mig og spurgte hvad de skulle med alt det gran?

– »Ja, vi skal da hjem og binde advendtskrans«, fortalte familiefaderen mig.

Da jeg foreholdt ham, at de havde gran nok til de første 25 advendtskranse, svarede han:

– »Jamen, vi skal da også have lidt til pynt!«.

Af den videre samtale fremgik, at han var købmand, og jeg spurgte da, hvad han ville sige til, at jeg stjal 25 æsker julelys i hans forretning?

– »Det er da noget helt andet – man har da vel lov at plukke et par grene i skoven!«.

– »Hvorfor det?«.

– »Der er da ikke noget skilt om, at grenplukning er forbudt«.

– »Har De et skilt i Deres forretning om, at det er forbudt at stjæle julelys?«.

Dermed var diskussionen slut, og jeg eskorterede købmandsfamilien op til skovfogeden, hvor grangrenene blev vejet: 35 kg á kr. 1,75 + MOMS, ialt 67 kr. og 38 øre at betale kontant! Jeg tror den købmand køber advendtskrans hos grønthandleren til næste år!

Skovfogeden og jeg fik os et billigt grin, da familien var gået. Ikke fordi købmanden havde betalt 67 kr. for nogle lusede grangrene, vi alligevel aldrig havde drømt om at sælge, men over folks dumhed og uvidenhed om skovbruget i almindelighed.

PYNTEGRØNTKULTUR (Nordmandsgrann)
Hvert år klippes den nederste grenkrans af og sælges som pyntegrønt

Vi skærer hvert år i tiden fra 15. oktober til 1. december over 50 tons pyntegrønt, som vi kalder det. Størsteparten af det vi producerer er Douglasgran, som bruges til at binde guirlander til at hænge op på gaderne. Douglasgrangrene er meget bløde og derfor behagelige at arbejde med, men nålene begynder forholdsvis hurtigt at falde af, hvis grøntet kommer ind i varmen.

Derfor bruger man Nobilis (Sølvgran) og Nordmannsgran til advendtskranse og lignende indendørs dekorationer. Disse to ædelgranarter udmærker sig ved deres kraftige, »buskede« skud og ved, at nålene først begynder at drysse efter flere måneder i varmen (hvis en advendtskrans af Nobilis drysser, er den sikkert bundet i fjor!).

De to andre ædelgranarter, almindelig Ædelgran og Grandis (Kæmpegran) har »skilning« ned ad skuddet og er derfor ikke så eftertragtede til dekorationsformål. De anvendes sammen med de »billige« granarter, Rødgran og Sitkagran, til afdækning af grave på kirkegårde og lignende formål.

Rødgran er derimod det mest almindelige som juletræ – nogle køber Ædelgran og Nordmannsgran i dyre domme – så er man fri for drysseriet, men de dufter til gengæld heller ikke spor af jul!

Alt i alt tjener vi ca. 40.000 kr. om året på pyntegrønt, så det er ikke småpenge, det drejer sig om. Derfor blev jeg ikke henrykt, da skovfogeden fortalte mig, at der den foregående nat var blevet stjålet 400 kg af et par tons nobilisgrønt, som lå klippet og klart til afsendelse i en bevoksning i Møll-leskoven. Vi enedes om, at skovfogeden og en skovløber skulle skiftes til at holde vagt de kommende nætter, hvis tyven skulle komme igen.

DOUGLASGRAN

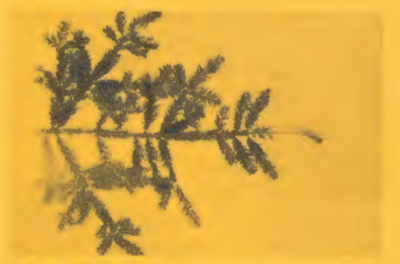

ALM. ÆDELGRAN

RØDGRAN

NOBILISGRANER
De grønne grene er mere værd end stammen!

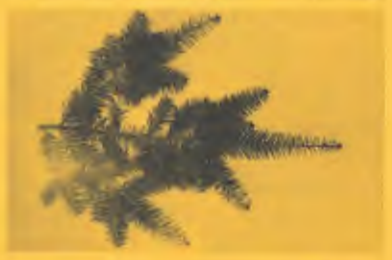

GRANDIS

NORDMANNSGRAN. Bemærk den meget regelmæssige, »symmetriske« opbygning

Mandag morgen kl. ca. halv fem ringede telefonen. Det var skovløberen, som fortalte, at en varevogn var kørt ind ad skovvejen. Der var kun den samme vej ud af skoven, så han havde sat bommen for. Jeg var straks oppe, og ti minutter senere mødte jeg skovfogeden, skovløberen og to skovarbejdere på det aftalte sted. Det blev en let fangst – de var to, mand og kone, som møjsommeligt havde læsset bilen med yderligere 400 kg nobilisgrønt, da de pludselig så sig omringet af fem mand, skovfogeden endda bevæbnet med sin bøsse. Denne affære var ikke nær så morsom som den med købmanden – og disse to mennesker behøver ikke at spekulere mere på, hvilken slags gran, der drysser mest. De holder jul på statens regning.

Om en måned, når julen er ovre, er grangrenenes værdi pludselig faldet til nul. Den mere poetiske side af denne sag kan I læse om hos H. C. Andersen. For jer spejdere betyder det, at der igen er bivouakmaterialer i massevis – både af de ædle – og dem, der stikker, men **spørg for en ordens skyld lige skovfogeden først.**

PATRULJEFØRERE I KULSØ I EFTERÅRSFERIEN

TEKST OG TEGNINGER:
DARCEE 2. ØSTERBRO, RIDDER ROLAND

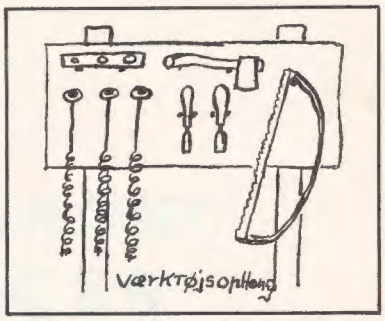

Alt startede i mørke og regn, ægte Kulsø vejr. Spejderne ankom kl. 19, hvorefter de blev delt op i 2 troppe, Oresø og Kulsø, med henholdsvis 5 og 6 patruljer. Derefter blev hver patrulje vist til sin hytte, hvor de gik i seng.

... tirsdag morgen, op kl. **6.00**, hen og vække nabotroppen, se at få noget varme i kroppen, og så ned at spise havregrød, som vagthavende patrulje havde lavet. Vejrguderne var ikke gode mod os; de gav os årets værste storm, og regnen piskede ned hele dagen.

Dagens program stod på diverse Kulsøsamlinger, som hver patrulje lavede i form af 2 høvlebænke, et værktøjsophæng, en træhammer og et spisebord.

Om aftenen ser man patruljerne sidde ved deres bøgetræborde, som mange lokale-forvaltere ville have misundt dem. På Kulsø skal man arbejde hårdt, men man får skam også god mad. Den aften stod den på lever, som alle nød fuldt ud. Efter en kop aften-te og en masse instruktioner om den kommende dags arbejde drog spejderne i seng, mens orkanen rasede over hele Danmark og rev tagene af husene – bare ikke på Kulsø.

... Onsdag: Lejrens hovedpioneropgave begyndte.

I løbet af de næste 2 dage skulle de gæve spejdere opføre en 20 m² stor blokhytte. Der skulle fældes træer, 2 pr. patrulje, som skulle transporteres op til Askepladsen, hvor de skulle skæres til. Stammerne vejede ca. 150 kg, og de kære TA'er morede sig herligt, når de holdt »stamme-eksercits« med patruljerne.

Spånerne flød på hele pladsen om aftenen som tegn på en god dags arbejde. Foruden de 4 sidebjælker skulle hver patrulje lave 4 m² Hindø-vævning og grave 6 m² græstørv til taget. Sivene blev taget nede i søen og transporteret op på pladsen, hvor patruljerne havde et hold i gang med at væve.

... Torsdag morgen. Regnvejret den første dag havde forrykket timeplanen, så vi måtte have lidt mere fart på. Det viste sig, at det var sværere at sætte de 11 bjælkelag sammen, end vi havde ventet. Først sent på eftermiddagen stod siderne færdige, men da var alle spejderne også trætte. Da aftensmaden var færdig, meldte der sig 15 af de største spejdere til at gøre taget færdigt. Da mørket havde sænket sig, og alle var mætte, drog de ud til hytten med flagermuselygter til en aften, de sent vil glemme. Selve taget blev båret af 3 store bjælker, og det var lidt af en bedrift at få den anbragt i 2 m højde. De 2 bjælker, som skulle bære det midterste af tagsiderne, vejede hver kun 400 kg, så det gik let. Men den sidste, der skulle bære tagryggen, vejede 750 kg. Det var en kæmpepoppel, som Hartvig helt havde udelukket som tagryg, fordi den var for tung. Men de gæve spejdere holdt på, at den skulle op – og det kom den – uden taljer. Den blev løftet op af alle spejderne tilsammen. Det var nogle glade, men trætte spejdere, der vendte hjem den aften.

... Fredag. Hen mod frokost var hyttens tag færdigt, og bådebygningen godt igang. 11 både sejlede i løbet af eftermiddagen fra Kulsø, og 8 nåede frem. 2 af de andre nåede ind til siden, men den 3. gik ned på åbent vand, og spejderne fik sig en svømmetur med Kulsøvesten.

... Lørdag morgen. Afrejse-dagen. Omkring kl. 8 kom spejderne hjem fra deres søfærd, og festmiddagen ventede. 3 lækre rådyr svalede sig over ilden. Der blev serveret ægte Kulsø-mjød, som flere havde smagt før.

Så var det farvel til Kulsø. 5 begivenhedsrige dage var slut, og endnu 91 spejdere havde fået set og prøvet årets barske pioner-kursus på KULSØ.

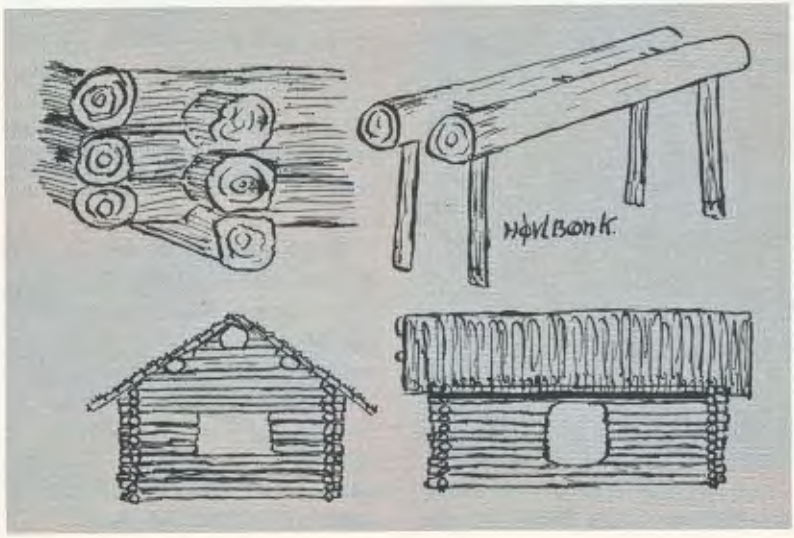

OPFINDER KLUBBEN

Forkert hastighed

Har man et kukur, der går for langsomt, skal man ikke være ked af det – uret skal ikke smides ud af den grund!

Man tager 2, 3, 4 eller flere Bilofix hjul og trækker på en snor. Den anden ende binder man fast i øjet på loddet, så det får mere vægt. I modsat fald skal hjulene bindes i den anden ende af kæden.

Indsendt af Henrik Arnold Holte.

Bilofix hjul ⟶

Transistorforstærker

I den sidste tid har der været en del krystalmodtagere i bladet. Da effekten af en sådan er meget lille, vil jeg gerne sende denne lille og lette transistorforstærker. Det er en let konstruktion. Det eneste problem er transistoren. Den koster et par kroner.

Indsendt af Hans Jæger, Dragør.

Komponentliste

Transistor:
- OC71 eller
- AC 151 eller
- OC 304 eller
- GFT 21 eller
- T 105.

Modstande:
- 15 k ohm ¼ w.
- 270 k ohm ¼ w.

Kondens:
- 4 milli F 12 v.

Strømkilde:
- 3 v.

Telefon:
- 4 k ohm (højohm).

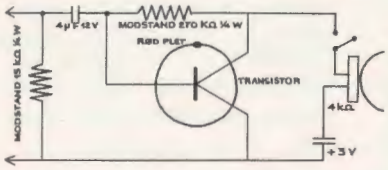

Krystalradioen i augustnummeret

I augustnummeret er i OPFINDERKLUBBEN et diagram til en KRYSTALMODTAGER. Tilsyneladende er det tegnet af fra bogen »Populær Radio Mekanik«, men desværre er bogens forklaring på symbolerne C1, C2, C3 osv. ikke medtaget. Tegnene er blot anvendt i diagrammet for at man kan få god oversigt over dette. Den tilhørende sammenligningsliste ser således ud:

- C 1 300 pf. keramisk kond.
- C 2 75 pf. keramisk kond.
- C 3 525 pf. koblingskondensator.
- C 4 300 pf. keramisk kond.
- C 5 3000 pf. papirkondensator.

Den venstre antennespole benævnt L 2 skulle hedde L 1. Udtaget i diagrammets højre side tilsluttes en hovedtelefon og antennen skal være 30 – 40 cm lang.

Ole Torvild slutter sit indlæg med at nævne, at en sådan krystalmodtager iøvrigt ikke er særlig lydstærk, hvorfor han foreslår at bygge en lille forstærker. Da Ole's diagram til denne imidlertid er identisk med Carsten Lykkes, andet sted på denne side, vil vi nøjes med at henvise hertil.

Indsendt af Ole Torvild, Åby, Hasle.

Lejrvækkeur

På en rund træplade fastgøres der en strimmel blik på hele pladen. Derefter skæres der et hul i blikket, så solens stråler kan falde ind på et bestemt tidspunkt af dagen. Så sættes der en solalarm eller brandalarm ind midt på pladen som vist på tegningen.

Et syltetøjsglas med et stykke ballon siddende stramt over åbningen som låg. Midt på dette låg anbringes et stykke sølvpapir som forbindes med en ledning.

Derefter laves der en vinkel, der er en smule højere end glasset. På denne vinkel anbringes der et søm eller en skrue. Når man slår vinklen fast på bundpladen er der ca. 1 mm mellem sølvpapiret på glasset og sømmet på vinklen. Så forbindes en ledning fra sømmet til et kredsløb som vist på tegningen.

Uret kan indstilles ved at dreje åbningen mod de forskellige verdenshjørner.

Indsendt af: Peter Christensen Herlev.

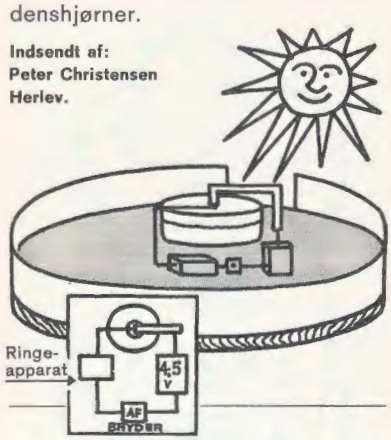

Alle månedens indsendere har fået tilsendt en lille boghilsen.

Billig papirkurv

Man tager en vanddunk eller en eddikedunk og skærer topstykket af (som vist på tegningen). Derefter kan den dekoreres med en tusch-pen.

Indsendt af: Max Evan Svendsen Løgumkloster.

jungle nyt

Kan du finde 8 ting, der er på billede 1, men som mangler på billede 2

30 KM TUR.....

Det var strålende solskin, da vi vandrede forbi Vosnæsgård på vej til Vosnæspynt. Ved en ikke al for bred bro holdt vi vores første hvil. Efter det første hvil gik vi videre i et meget sumpet terræn. Da vi spiste, holdt vi sjov med Phao (blå bandes bandefører). Vi fik ham til at hyle sådan af grin, at halvdelen af den sodavand, han drak, røg ud gennem næsen.

Lige før vi kom ind i Bale, kom vores flokfører Tjeik med kakao. Vi fortsatte mod Rosenholm, hvor vi fik vores lyst styret ved et ishus. Vi havde plaget hos de hårde førere de sidste 20 km. Da vi kom til Hornslet, skilte en 5-6 friske fyre sig ud af hovedtroppen og dannede fortrop.

Vi var efterhånden kommet til Løgten, hvorfra vi kørte til rutebilstationen i Århus .Rutebilstationen genlød af et vuf, og vi fik vore 30 km plader udleveret.

Turen var gennemført af 11 ulveunger fra 2. Højbjerg flok.

Tavi Phao

Ligner du en rigtig ulv, når du råber ulvehyl?

eller ligner du en gorilla?

eller en frø?

Her ser du 2. Frederiksberg Flok efter veloverstået 30 km tur.

De våde ulve, I så i oktobernummeret, var fra 2. Højbjerg.

Var det ikke en idé, at lave sådan et skib til lillebror i julegave?

Du kan også finde sjove trærødder i skoven og lave dyr af dem. Det var måske en gaveidé til din søsters værelse?

Kan du finde alle de underlige eller forkerte ting på denne tegning?

Hvilket duelighedstegn tror du, han træner til?

SPEJDER TIDENDE

REDIGERET AF HENRY CHRISTENSEN

10.000 kr. til spejderne

De gule spejdere i Køge modtog ved 50 års jubilæet megen opmærksomhed og mange gaver, der i blandt mange pengegaver, som sammen med overskuddet af spejderfesten, menes at komme op på ca. 10.000 kr. Fra Køge kommune overrakte borgmester Aage Sund 1.000 kr.

(Den lokale presse).

Hørt under spejderhjælpen

Nå, fru Jensen, hvordan går det med deres tre små hjælpere?

Ih, det går fint, lige nu vasker de for eksempel op.

Den ene vasker af, den anden tørrer af og den tredie, samler op ! ! !

FREMLYSNING:

Jeg har fundet et engelsk spejderbælte med dolk og et navn, som var vanskeligt at se; men der stod noget i retning af: Cqun R. Williamson, 10 Kingsknowe, og lidt mere, som jeg ikke kunne læse. Det er fundet i nærheden af Gilwellhytten i Tokkekøb hegn i efterårsferien. Den, som har tabt det, kan skrive efter det.

Med spejderhilsen
Dorthe Løfberg
Kaløvej 27
2720 Vanløse

Spejdernes høstmarked

Claus Nar flok og trop har holdt sit 8. høstmarked med et overskud på ca. kr. 19.000,00, samt 5 nye spejdere og 12 kommende ulve.

Til lykke.

Fire islandske tørvehytter ved ENDRUPSKOV

På et smukt, karakteristisk lyng og fyrreklædt areal på den langstrakts bakke, der fra Endrupskov skråner ned mod Fole Stampemølle, vil spejdere fra 1. Ribe trop i skolernes efterårsferie rejse fire såkaldte islandske tørvehytter.

(Vestkysten).

HVORLEDES SER DIN HAT UD?

Fra Grænse divisionens blad

Snavset ulveunge til lang spejder

»Det er da klart, at jeg bliver mere beskidt end dig, jeg er jo meget nærmere ved jorden«. (Frie Fugle).

Fra patruljebladet Tjur har vi følgende:

En spejder er en undelig fyr – altid først i Kleis' blommepose – altid sidst til at slå græs. (Kongsvang).

I Hasselager er der startet en trop og flok. Velkommen!

Hittegods

1 økse mærket 1. Ord. (+andet kendetegn) kan afhentes efter nærmere samtale på tlf. SU 8981 (TF Verner Jensen, 5'Sønderbro).

Hvor mange er vi?

Der er i dag 26.800 gule spejdere i Det Danske Spejderkorps, 27.800 KFUM-Spejdere, 30.560 grønne KFUK-Spejdere og 22.000 af de blå i Det Danske Pigespejderkorps.

SPEJDERE! KRIGS-ERKLÆRING!!

Har du nogensinde tænkt på, at megen ufred her i verden kun skyldes een ting. Menneskene fører hellere krig mod andre end mod sig selv. »Selvfølgelig« – vil du sige, hvis du ikke forstår, hvad jeg mener.

Når du en dag er uenig med en kammerat, skændes du så for at få ret, eller standser du op, tæller til ti, tænker »din mening« igennem endnu engang, retter på den, for til sidst at møde ham på halvvejen. Fører **DU** krig mod andre eller mod dig selv?

Vi spejdere melder krig mod os selv, vi gør det den dag vi aflægger spejderløftet: »På min ære lover jeg at gøre mit bedste for . . .«. Det er oftest en krig i det skjulte, noget hver enkelt klarer med sig selv. I den kommende tid vil vi dog føre en krig i fællesskab.

Engang i tidernes morgen fandt man på at give hinanden besked ved hjælp at tale. Lige siden da har det været en kunst at kunne udtrykke sig kort og klart ved brug af færrest mulige ord og ved brug af de rette ord. Gennem tiderne er der imidlertid dukket mange unødvendige ord op. Nogle er bare morsomme, men andre giver nemt et kedeligt indtryk af dem, der bruger dem. Disse ord er ganske unødvendige. Man bliver ikke større, stærkere, finere . . . . . snarere tværtimod.

Du har gættet det – ikke? Alle de bandeord, uren tale, ukvemsord, sprogblomster, der fra tid til anden forlader vor mund, burde udryddes. En mulig opgave? . . . Vi bør i det mindste sætte antallet væsentlig ned!

Felttoget gælder ukrudtsblomsterne i vort sprog . . . og **alle** deltager – også – Sven.

(Krøniken).

Spejdernes A B Z

»SCT. GEORG«

Overklassefyr fra oldtiden med særpræget opfattelse af dyrevenlighed ,som i mangel af nyttigere beskæftigelse spildte en masse tid på at mosle rundt på en stakkels hest – iført flere tons kakkelovnsrør – med det formål at udrydde en af samtidens interessante dyrearter, udelukkende for at gøre indtryk på en pinupprinsesse – jfv. talrige illustrationer gennem tiderne. Da man tilsyneladende havde rigeligt med prinsesser og skønne jomfruer (angiveligt afleverede man daglig en

til dragen) men kun én drage, forekommer det rimeligt, om Georg havde vist den arme drage (der led af visse agressioner fremkaldt af diskrimination, udækket kontaktbehov og dårlig ånde) lidt venlighed og forståelse, hvilket muligvis kunne have resocialiseret dragen og gjort den nyttig som f. eks. fjern-

varmecentral. Man har tillagt Georg så mange gode egenskaber, at han må have haft svært ved at udholde sig selv, hvis han havde besiddet dem. Derved er han blevet anvendelig som standardideal for næsten alt. Han er spejderreligionens herre og anvendes, ligesom juletræer, én gang om året.

Lyren, Thor Jarl trop og flok.

JULEGAVER

Feltflasker

Plastic ½ l kr. 4,50

Aluminium, lærreds betræk ½ l kr. 18,00

KIT-KAT i hylster 1 ¼ l, med krus compl. kr. 25,75

Spisesæt

2 tallerkener, stort krus, i pose kr. 14,00

Spisebestik

3-delt i plastpose kr. 4,35

4-delt i lærredshylster kr. 8,00

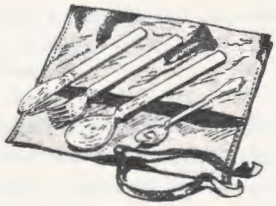

»Pudsepeter«

3 børster i hylster kr. 9,50

Spejdernes lommebog 1968
32 sider spejderstof. Verdenskort og flag i farver kr. 5,75

Kælke

Asketræ — let og stærk
100 cm kr. 37,50 120 cm kr. 44,50

Færøtrøjer

Håndstrikkede, meget smukke mønstre 3 størrelser
kr. 78,00 kr. 98,00 kr. 128,00

Fingervanter

Uldne strikkede. Ulve: blå kr. 7,85
Spejdere: kahki kr. 7,85 kr. 11,50

Omkring jul og nytår holder depotet åbent: søndag den 17 dec. kl. 16 - 20
Mandag den 18 dec. - lørdag den 23 kl. 9 - 20. Lørdag den 30 dec. kl. 9-13

Det Danske Spejderkorps Depot

Nørre Farimagsgade 39 . København K . Telf. PA 4526

Odense:	Århus C:	Aalborg:
Klostervej 19	Frederiksgade 69	Borgergade 5
Telf. (09) 11 24 18	Telf. (06) 13 36 13	Telf. (08) 13 87 33

Depotet er korpsets egen forretning og giver bonus til korpsets afdelinger

Et af vore nye duelighedstegn

Som vist i den ny »Prøver og duelighedstegn« er der indført et specielt søspejderduelighedstegn kaldet »Skibskender«. Kravene hertil er anført sammesteds, men måske kunne det være på sin plads at underkaste dette tegn og dets krav en lidt nærmere undersøgelse. Al den tid, hvor man har færdedes til søs, har der været folk, der interesserede sig for skibe. Ikke blot for de folk, der selv sejlede med dem, eller byggede dem, eller måske blot ejede dem, men også for mange andre, blev det at kende skibene fra hinanden en hobby. Indenfor de forskellige landes mariner blev dette emne taget op til meget indgående studium, efter at man havde draget den bitre lære, at man i krig af og til udsatte egne skibe for beskydning af den grund, at man ikke kendte sine egne skibe fra fjendens. Efter den første verdenskrig blev der taget alvorligt fat på det, som man i marinesproget kalder fjernkending, genkendelse af egne og fjendens skibe. Men heldigvis kan denne syssel også have de fredelige formål at styrke interessen for skibsfart og skibe, at skærpe iagttagelsesevnen, og at finde glæde i selve det at kunne kende og genkende. For rigtige entusiaster findes en righoldig litteratur om dette emne, måske nok med hovedvægten lagt på orlogsskibe, men her er også så mange bøger at studere i, at det kan blive en bekostelig historie at skaffe dem alle. Den billigste løsning er nok at anskaffe den svenske MARINKALENDER, der koster omkring en snes kroner; den dyreste at anskaffe er den engelske »Janes Fighting Ships«, men så får man til gengæld også alt, hvad hjertet begærer i den retning. På dansk er tidligere udkommet Steen Steensens »Alverdens krigsskibe», og jeg har ladet mig fortælle, at den er under nyudgivning, og så er den at anbefale. Iøvrigt er skibslitteraturen i øjeblikket meget righoldig om dette emne, nogle med helt vidunderlige tegninger ført helt ned til de mindste detailler; de kan erhverves hos boghandlerne landet over, end og i lommeudgaver, så for den, der virkelig vil være skibskender, for den, der ved synet af en fartøjssilhuet, eller ved viden om en eller anden skibsdetaille, vil kunne navngive det fartøj, han har i kikkerten, er mulighederne særdeles mange. Altså tag dette meget spændende og interessante emne op, studer det, og bær din »Isbryder« med hæder. S

KORPSETS BØGER

Korpskontoret har udsendt en fortegnelse over bøger udgivet af korpset.

Årets gang i naturen. – Ny udgave under forberedelse.	
BP's spejderbog	7,50
Den lille spejderbog	6,50
Eksc.-hilse-flagreglement	1,25
Flokførerbogen	12,50
Flokførerbogen 2. del. – Under forberedelse	
Førerhåndbogen. – Ny udgave under forberedelse.	
Grundlov og love	4,50
Hylkedamserien:	
Førstehjælpsbogen	8,00
Orientering	6,00
Pionér I	6,00
Pionér II. – Under forberedelse.	
Sporing	6,00
Idébog. – Ny udgave under forberedelse	
Jungle-Geb	3,50
Kulsøserien:	
Hus og Hyttebyggeri	8,00
Patruljegrunden	4,50
Træværk	4,50
Mowglihistorier	12,50
Patruljeførerens bog	10,50
Prøver og duelighedstegn	4,50
Samarb. ml. forældreråd og førere og vejl. adm. anlig. – Ny udgave under forberedelse.	
Skovmandsbogen	12,50
Spejdersangbogen	4,00
Temnæsserien:	
Hike og grej	3,50
O-løb	3,50
Roverting	3,50
Rovervejen	3,50
Sjaktivitet	3,50
Stil og smil	3,50
Nævenyttighed	3,50
Uniformsreglement	2,00

SPØRG FØRST I DEPOTET!

ÆRESSIDEN

riddere

»Mac'erne« Viby J.
Bo Rhein-Knudsen
Stengården trop
PF Jørgen Weel Hansen
Bjarke trop
PF Jesper Vestergaard
1. Frederikshavn trop
SM Jens Ejsing
PF Bent Conradsen
3. Odense trop
PF Ib Gorm Pedersen
PF Henrik Mayntzhusen
PA Claus Ovesen

1.kl. spejdere

2. Holte trop
Michael Kongstad Nielsen
Wagandoo-Stammen
2. Taastrup
PF Preben Trunshøj
Rasmus Rask trop
Jørgen Busch
Jakob Taarnhøj
Bjarne Pedersen
3. Odense trop
PF Ib Gorm Pedersen
PF Henrik Mayntzhusen
PA Arne Rask
1. Maribo trop
PF Benned Bennedsen
2. Kong Skjold trop
PF Jan Strømvig
PF Nils Jørgen Christiansen
2. Absalon trop
PF Jan Erik Clausen
Vigge trop
PF Karsten Iversen

væbnere

1. Frederikshavn trop
PF Jesper Carlsen
PA Erik Conradsen
Kæld Gydum
Jørgen Bundgaard Pedersen
Jørgen Behrentz
2. Holte
Michael Kongstad Nielsen
Wagandoo-Stammen
2. Taastrup
PF Preben Trunshøj
SM Torsten Jensen
Egetroppen
Poul Henning Hviid
3. Odense trop
PF Peter May
1. Maribo trop
PF Benned Bennedsen
2. Kong Skjold trop
PF Jan Strømvig
PF Nils Jørgen Christiansen
15. Århus trop
PF Keld Halager Mikkelsen
Lorenz Tuxens trop
PA Ole Windeløv
Vigge trop
PF Karsten Iversen

vandringer

100 km
7. Århus trop
PF Niels S. Jensen
PA Niels H. Andersen

90 km
Wagandoo-Stammen
2. Taastrup
Stig Nielsen
Paul Erik Petersen

60 km
Henrik Gerners trop
PF Torben Pedersen
PA John Christensen
PA Birger Christensen
Rasmus Rask trop
Jørgen Busch
Jakob Taarnhøj
Bjarne Hjort
Bjarne Pedersen

patrulje duelighedstegn

Landskabspleje
Glenten 5. Sønderbro
Gribben 5. Sønderbro
Gøgen 5. Sønderbro
Ingeniør
Muldvarpen 5. Østerbro

ildbor

2. Ordrup trop
SM Christian Baier-Jensen
SM Søren Kronborg Nielsen
3. Ordrup trop
SM Henrik Been

30 km

11 ulve fra 5 Ø, Seeonee
21 ulve fra Stifinderne, Amager Land
2 ulve fra 2. Hasle flok »Spartanerne«
8 ulve fra 1. Nørrebro flok
9 ulve fra Caspar Markdanner flok
7 ulve fra II Frederiksberg flok
6 ulve fra Kong Hans Flok
11 ulve fra Højbjerg Flok
7 ulve fra 1. Alborghus Flok
11 ulve fra 2. Alborghus Flok
15 ulve fra Jesper Brochmand
7 ulve fra Shadustammen Taastrup

ALLE 12

Tor Jarl flok
Tarzan
Erimitage Flok
Stephen Segelcke-Hansen

springende ulv

Tor Jarl flok
Hathi
Tarzan
Jesper Brichmand flok
Jens Jakob Gregersen
Ole Pedersen
1. Bangsbo flok
Miko
Shandustammen Taastrup
Søren Fossing
Vigge flok
BF Sven Christensen
BF Nich Bendtzen

korpskontoret meddeler

Ang. korpslotteri 1968

Korpset afholder landslotteri i tiden fra 1. februar til slutningen af marts måned. Lotteriet omfatter 250.000 lodsedler á 2 kroner, og lodsedlerne vil blive sendt **direkte til rådskasserne** i een samlet forsendelse til hver samhørende flok, trop og klan i et antal svarende til ca. 10 pr. korpsmærke. Udsendelsen vil finde sted i første halvdel af januar måned.

50 øre af hver solgt lodseddel tilfalder afdelingerne, og der åbnes herigennem mulighed for, at flokke og troppe kan få en betydelig hjælp til køb af materiel eller lignende.

Alle ulve og spejdere, der sælger 50 lodsedler eller mere, vil få et gavekort på 10 kr. til køb på depotet, og alle flokke og troppe, der påtager sig at sælge det tilsendte antal lodsedler, vil deltage i lodtrækning om nogle værdifulde præmier bestående af telte m.m. es

DER er GO' DEPOTET

Teen 67 udstillingen i Forum i København i efterårsferien viste alt, hvad ungdommen af i dag har behov for – eller i hvert fald hvad de handlende mener, ungdommen har brug for.

Vort eget depot var også repræsenteret med en stor og nydelig stand kombineret med en propagandaudstilling tilrettelagt af Vestre Distrikt.